Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, judecător –Bîcu Svetlana
Dosarul nr. 2r-1217/24
2-24010436-02-2r-16042024

D E C I Z I E

03 octombrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența:
Președintele completului, judecător Pulbere Ruxanda
judecători Dulghieru Dorin și Cașcaval Andrei

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Prisăcari Serghei,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „MOLDOVA-AGROINDBANK" SA împotriva lui Prisacari Serghei cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 04 martie 2024,

c o n s t a t ă:

Pretențiile din acțiune:
La 25 ianuarie 2024, BC „MOLDOVA-AGROINDBANK" SA, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Prisacari Serghei, solicitând încasarea datoriei aferente contractului de credit nr. MB23046751/800 din 27 iunie 2023, nr. 12266 din 27 iunie 2023 și a Overdraft-ului, în sumă de 152.472, 94 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 5.124, 15 lei.
Concomitent, cu cererea de chemare în judecată, BC „MOLDOVA-AGROINDBANK" SA a depus o cerere de asigurare a acțiunii prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv mijloacelor bănești ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului Prisacari Serghei în limita valorii acțiunii.

Aprecierea primei instanțe:
Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 04 martie 2024, a fost admisă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, și, respectiv, s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile imobile și mobile, cât și pe mijloacele bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtului Prisacari Serghei, în limita valorii acțiunii în sumă de 152.472, 94 lei.

Solicitările din recurs:

La 11 aprilie 2024, Prisăcari Serghei, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 04 martie 2024, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii reclamantei cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare.

În motivarea recursului, s-a indicat că, instanța nu a pătruns în esența speței deduse judecății, or, din materialele anexate la cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiuni nu se întrevede absolut nici-un mijloc le probă pertinent în acest sen inclusiv raționalitatea si temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, respectiv, actul judecătoresc este neîntemeiat și pasibil casării deoarece, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele ce au o importanță majoră pentru soluționarea pricinii, iar concluziile primei instanțe, expuse în încheiere, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

În context, recurentul a menționat că prima instanță nu a indicat care acțiuni ale pârâtului ar crea dificultăți la executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii, or, instanța urma să dispună aplicarea sechestrului doar în circumstanțe excepționale, în care, în mod plauzibil, se justifică temeiul unei imposibilități de executare.

În context, recurentul a menționat că instanța de judecată, a realizat o ingerință în exercițiul dreptului de proprietate, or aceasta are inter alia obligația de a menține un just echilibru dintre interesul general al comunității și imperativele de salvgardare a interesului individual (Sporrong și Lonnroth §69).

Termenul declarării recursului:

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

La caz, dat fiind faptul că încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 04 martie 2024, a fost primită contra semnătură de către Prisăcari Serghei la 01 aprilie 2024, Colegiul civil constată că, recursul datat din 11 aprilie 2024, a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele cererii de recurs, în raport cu prevederile legislației în vigoare aplicabile speței în cauză și materialele anexate la dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și pasibil de respingere din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 424 Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului instanța de recurs reține că, între Prisăcari Serghei şi BC „MOLDOVA-AGROINDBANK" SA au fost încheiate: - contractul de Overdraft, privind deservirea bancară a persoanei juridice, obiectul contractului fiind prestări servicii financiare (descoperit de cont) oferite de bancă la conturile curente, pentru o perioadă nedeterminată; - contractul de credit nr. MB23046751/800 din 27 iunie 2023, în sumă de 100.000 lei, cu termenul final de rambursare la 27 iunie 2028 și; - contractul de credit nr. 122664 din 27 iunie 2023, în sumă de 49.000 lei, cu termenul final de rambursare la 25 iunie 2028.

La caz, invocând faptul că debitorul nu și-a onorat obligațiunile asumate la semnarea contractelor respective, BC „MOLDOVA-AGROINDBANK" SA, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Prisacari Serghei, solicitând încasarea datoriei aferente contractului de credit nr. MB23046751/800 din 27 iunie 2023, nr.12266 din 27 iunie 2023 și a overdraft-ului, în sumă totală de 152.472,94 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 5.124, 15 lei.

Concomitent, BC „MOLDOVA-AGROINDBANK" SA a depus o cerere de asigurare a acțiunii.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 04 martie 2024, a fost admisă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, și, respectiv, s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile imobile și mobile, cât și pe mijloacele bănești ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului Prisacari Serghei, în limita valorii acțiunii în sumă de 152.472, 94 lei.

Cu referire la normele procedurale aplicabile cazului dat, instanța de recurs menționează că potrivit art. 174 alin. (1) Cod de procedura civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Corespunzător art. 175 alin. (1) Cod de procedura civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să

interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Din conținutul normelor citate, rezultă că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive. Aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente (chestiunea privind aplicarea sau refuzul aplicării lor se soluționează rapid și într-o procedură simplificată); au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Cu referire la argumentele recurentului despre încălcarea dreptului lui de proprietate, Colegiul civil reține că, deși aplicarea sechestrului în scopul asigurării executării hotărârii judecătorești, reprezintă o ingerință în exercitarea dreptului de proprietate, aceasta însă este admisă de lege în vederea garantării dreptului la un proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, și anume asigurarea executării eventualei hotărâri judecătorești.

Totodată, pentru a fi conformă exigențelor de proporționalitate, ingerința în exercitarea dreptului de proprietate nu trebuie să fie lipsită de o bază rezonabilă (Lithgow Dangeville vs France nr. 36677/97 din 16 aprilie 2002, §64, Zwierzynski vs Polonia nr 34049/96 din 19 iunie 2001 §71). În altă cauză, (nr. 18465/91 Air Canada vs Regatul Unit) Curtea a reținut că măsura sechestrului judiciar *(în speță - sechestrul asigurător*) reprezintă o reglementare a folosinței bunurilor, mai exact, un control privind utilizarea bunului, astfel că titularului îi este limitat atributul de folosință din componența dreptului de proprietate.

Mai mult, în sensul interpretărilor date de CEDO art. 1 Protocolul nr. 1 al Convenției, dreptul de proprietate nu este un drept absolut, limitările acestui drept fiind admise de Convenție. Or, în cauza Proda vs Moldova, cererea nr. 49806/99, Curtea a stabilit că art. 6 § 1 asigură oricărei persoane dreptul de a înainta orice pretenție cu privire la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil în fața unei instanțe judecătorești sau tribunal; în acest fel el cuprinde *dreptul la o instanță*, din care dreptul de acces, adică dreptul de a institui proceduri în fața instanțelor judecătorești în litigii civile, constituie un aspect. Totuși, acest drept ar fi iluzoriu

dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părții. Ar fi de neconceput ca art. 6 §1 să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților aflate în litigiu - proceduri care sunt echitabile, publice și prompte - fără a proteja executarea hotărârilor judecătorești.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază ca întemeiată concluzia instanței de fond cu referire la aplicarea sechestrului pe bunurile imobile și mobile, cât și pe mijloacele bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtului Prisacari Serghei, în limita valorii acțiunii în sumă de 152.472, 94 lei, or, acțiunile instanței au fost îndreptate spre conservarea situației la momentul de față și asigurarea executării eventuale a unei hotărâri judecătorești, raportate la interesele individuale ale reclamantului, dar și respectând interesele pârâtului asigurând astfel un just echilibru de proporționalitate între interesul general și cel individual.

Cu privire la alegațiile recurentului, precum că acesta nu a accesat credite și că ar fi fost comise infracțiuni de escrocherie folosind identitatea acestuia la contractarea creditelor menționate, fiind intentată și o cauză penală în acest sens, Colegiul statuează că aceste aspecte vizează fondul cauzei și asupra cărora urmează să se expună instanța la adoptarea hotărârii.

Suplimentar, instanța de recurs menționează, că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare; - dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăși obiectul acțiunii, fapt care este inadmisibil.

În această ordine de idei, instanța de recurs apreciază ca fiind declarative argumentele recurentului cu privire la netemeinicia concluziei instanței de fond referitor la aplicarea sechestrului, prin prisma nedemonstrării acțiunilor debitorului în sensul creării unei situație de imposibilitate de executare a hotărârii judecătorești pe viitor, deoarece, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare, instanța de fond a verificat raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; existența pericolului de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare; asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate;

preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; corelația măsurii solicitate, obiectului acțiunii și maniera în care va asigura realizarea de fapt a scopului măsurii de asigurare; neadmiterea corespunderii măsurii de asigurare solicitate însăși obiectului acțiunii.

De altfel, anume inacțiunile lui Prisacari Serghei precum ignorarea de către acesta a obligațiunilor față de BC „MOLDOVA-AGROINDBANK" SA, chiar și în urma reclamațiile expediate către debitor, constituie temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în vederea apărării drepturilor reclamantei, excluzându-se astfel riscul pieirii bunurilor din proprietatea debitorului ce ar putea fi folosite în cadrul procedurii de executare.

Suplimentar celor descrise supra, instanța de recurs menționează că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în vederea asigurării posibilității executării condițiilor contractuale în cazul în care se întrunesc temeiurile instituite de Lege în acest sens, contravine jurisprudenței CEDO, cu referire la procedura de executare interpretată prin prisma dispozițiilor art. 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care protejează în egală măsură dreptul la justiție garantat de această normă și punerea în executare a hotărârilor judecătorești (Burdov vs Russia, Ruianu vs România).

De asemenea, Colegiul civil constată că în principiu, măsurile asigurătorii sub nici o formă nu-i încalcă nici un drept sau/și obligație a recurentului, or, Prisăcari Serghei nu a fost lipsit de dreptul și posibilitatea utilizării bunurilor sale imobile și mobile, sechestrul limitându-se pe faptul imposibilității pârâtului/recurent de a le înstrăina, precum și de a-și diminua patrimoniul - mijloacele financiare pe care le deține.

Complementar, instanța de recurs nu poate reține argumentele lui Prisăcari Serghei, cu referire la relațiile contractuale dintre acesta și BC „MOLDOVA-AGROINDBANK" SA, precum și acțiunile relevante acestui aspect, or, acestea se referă la fondul cauzei și nu țin de obiectul sesizat și anume legalitatea/temeinicia aplicării de către instanță a măsurilor de asigurare.

În concluzie, instanța de recurs menționează, că, potrivit art. 432 alin. (1) Cod de procedura civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs, în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, însă în motivarea cererii de recurs, recurentul nu a invocat careva circumstanțe asemănătoare celor menționate.

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea primei instanțe este întemeiată și legală, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), 428 Cod de procedura civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Prisăcari Serghei.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 04 martie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „MOLDOVA-AGROINDBANK" SA, împotriva lui Prisacari Serghei cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecător Pulbere Ruxanda

Judecători Dulghieru Dorin

Cașcaval Andrei